

Stanovisko pre médiá k žiadosti Mariána Kučerku o udelenie azylu v Bosne a Hercegovine

---

Vážená mediálna obec,

týmto si Vás dovoľujem informovať, že som v **Bosne a Hercegovine požiadal o udelenie azylu**. Urobil som tak ešte predtým, ako som sa dozvedel o tom, že na mňa sudca Juraj Kliment vydal medzinárodný zatýkací rozkaz. K tomuto kroku som sa rozhodol po tom, ako sa stalo zrejším, že **na Slovensku som prenasledovaný v nespravodlivom politickom procese**. To vyplýva najmä z nasledujúcich skutočností:

1. Som jednou z mnohých obetí prísľubu, ktorý dali v minulosti Igor Matovič a Daniel Lipšic svojim voličom, že v prípade, ak v roku 2020 vyhrajú parlamentné voľby, rázne sa vysporiadajú s tzv. Ficovou mafiánskou chobotnicou. Okrem mnohých iných skutočností to preukazuje spôsob, akým Igor Matovič už ako predseda vlády Slovenskej republiky okomentoval na sociálnej sieti zadržanie a obvinenie mojej osoby, Milana Lučanského a ďalších, ktoré nazval „zázrakom na počkanie, ktorý si majú jeho voliči užívať“.
2. Pred mojim obvinením som bol k priznaniu nezákonne donucovaný prokurátormi Michalom Šúrekom a Ondrejom Repom a policajt Ján Čurilla sa vyjadril, že mi zásahová jednotka polície pri mojom zadržiavaní môže pokojne zastreliť moje deti. Toto neľudské a ponižujúce zaobchádzanie pokračovalo aj počas môjho väzobného stíhania, kedy odo mňa policajti vynucovali priznanie krikom, búchaním do stola a vyhrážkami, že ak sa nepriznám, nikdy sa už nestretnem so svojimi deťmi a manželkou. Takto sa správali aj potom, ako som sa psychicky zrútil a skončil vo väzbe na psychiatrii.
3. O mojej väzbe rozhodol sudca Juraj Kliment, strýko prokurátora Ondreja Repu, ktorý odignoroval všetky moje námietky proti nezákonnému postupu jeho synovca. Tento sudca sa zároveň v rozhovore pre médiá vyjadril, že motiváciou jeho kandidatúry za generálneho prokurátora Slovenskej republiky bola spoločenská a politická objednávka a že sa stotožňuje s volebným programom OĽANO boja proti korupcii.
4. O mojej vine a mojom treste na súde prvého stupňa rozhodol sudca Ján Hrubala, ktorý sa vo verejnej diskusii vyjadril tak, že by „musel mať na čele napísané, že je debil“, ak by mojej obhajobe uveril, a v závere tejto diskusie vyjadril presvedčenie, že „mu politická situácia dovoľí pokračovať v tom, čo začal“. Moja obhajoba pritom poukazovala na to, že kľúčoví svedkovia obžaloby Bernard Slobodník, Ľudovít Makó a Peter Petrov nevedeli vysvetliť zásadné rozpory vo svojich výpovediach (napríklad prečo ma začali vťahovať do ich trestnej činnosti až potom, ako sa moja manželka oficiálne sťažovala na nezákonné vynucovanie môjho priznania prokurátormi Ondrejom Repom a Michalom Šúrekom), aj na dôkazy preukazujúce neľudské a ponižujúce zaobchádzanie, ktorému som bol vo väzbe vystavený zo strany orgánov činných v trestnom konaní. Týmto okolnosťami sa sudca Ján Hrubala nezaoberal ani na hlavnom pojednávaní, ani v odôvodnení rozsudku, ktorým mi uložil jedenásťročný trest odňatia slobody.

5. O mojom odvolaní proti odsudzujúcemu rozsudku bude na Najvyššom súde Slovenskej republiky rozhodovať opäť **sudca Juraj Kliment**, a to napriek tomu, že Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojom náleze zo dňa 09.12.2021, č. k. II. ÚS 300/2021-53, konštatoval, že v mojej trestnej veci **nie je zákonným sudcom**, pretože jeho príbuzenský vzťah k prokurátorovi Ondrejovi Repovi je takej povahy a intenzity, že objektívne vyvoláva pochybnosti o jeho nestrannosti nielen u mojej osoby, ale aj u akéhokoľvek nestranného pozorovateľa, čo môže viesť až k strate dôvery občanov v spravodlivosť. **Napriek tomu, že tento právny názor Ústavného súdu Slovenskej republiky bol pre Najvyšší súd Slovenskej republiky záväzný, rozhodol sa ho sudca Juraj Kliment úplne ignorovať.**
6. Moja trestná vec nebola senátu sudcu Juraja Klimenta pridelená na rozhodnutie podľa zákona náhodným výberom, keďže potvrdenie o jej pridelení tomuto senátu bolo vyhotovené ešte predtým, ako mal počítačový systém vykonať náhodný výber senátu, ktorý bude moju trestnú vec na Najvyššom súde Slovenskej republiky rozhodovať.
7. Z procesných rozhodnutí, ktoré sudca Juraj Kliment vydal ešte pred jeho meritórnym rozhodnutím o mojom odvolaní, vyplynulo, že ma považuje za klamára, a preto sa mojimi námietkami ani nemieni zaoberať. Bez akýchkoľvek dôkazov tiež sponchyboval môj zdravotný stav a dôvody, pre ktoré som pôvodne vycestoval do Bosny a Hercegoviny, a to na základe nepravdivých informácií, ktoré mu sprostredkoval už spomínaný policajt Ján Čurilla. Na základe týchto nepravdivých informácií na mňa zároveň vydal medzinárodný zatýkací rozkaz.

Neutekám ani sa neskrývam pred spravodlivým a zákonným konaním, v ktorom nezávislý a nestranný súd rozhodne o mojej vine. Z toho, čo som uviedol, je však zrejmé, že proces, ktorý je proti mne v súčasnosti na Slovensku vedený, je len ilúziou spravodlivého a zákonného procesu, pretože o mojej vine je už vopred rozhodnuté. Moja obhajoba, nech by bola akokoľvek dôvodná, je ignorovaná namiesto toho, aby jej bola venovaná náležitá mediálna pozornosť a aby bola riadne zo strany súdov preverená. Takémuto procesu by nechcel byť vystavený nikto, a preto som po porade s mojím sarajevským advokátom požiadal v Bosne a Hercegovine o udelenie azylu.

O všetkých týchto skutočnostiach som dnes vypovedal pred sudcom v Sarajeve, ktorý ma po mojom výsluchu prepustil na slobodu. Chcem zdôrazniť, že pred policajné orgány Bosny a Hercegoviny som sa dostavil včera dobrovoľne sám, po tom ako som sa dozvedel, že na mňa sudca Juraj Kliment vydal medzinárodný zatýkací rozkaz. **Nie je preto pravdivá informácia, ktorú zverejnili niektoré slovenské médiá, že som bol „chytený“.** Ešte raz opakujem, že sa ani neskrývam, ani neutekám. Štátne orgány Bosny a Hercegoviny, rovnako ako sudca Juraj Kliment, ešte pred vydaním medzinárodného a európskeho zatýkacieho rozkazu disponovali všetkými údajmi o mieste aj dôvodoch môjho pobytu v Sarajeve, ako aj mojimi telefonickými a emailovými kontaktmi.

Žiadam všetky médiá, aby v prípade, ak budú zverejňovať informáciu o tom, že som v Bosne a Hercegovine požiadal o udelenie azylu, zverejnili spolu s touto informáciou aj toto moje stanovisko bez zmeny jeho podstaty a zmyslu.

Žiadam tiež všetky médiá, aby si dôsledne plnili svoju povinnosť informovať verejnosť objektívne, pravdivo a po kritickom preverení informácií, ktoré im poskytujú štátne orgány. Úlohou médií v demokratickej spoločnosti nie je chrániť štát a jeho orgány pred občanmi, ale

občanov pred nezákonným alebo nesprávnym fungovaním štátnych orgánov. Nielen ja však mám v súčasnosti pocit, že mnohé zo slovenských médií na túto úlohu úplne rezignovali, prípadne, že priamo pomáhajú štátnym orgánom zakrývať ich nezákonnú činnosť v mylnej predstave, že tak pomáhajú spravodlivosti. Opomínajú pritom, že takáto pokrivená „spravodlivosť“ môže byť následne uplatňovaná nielen voči Mariánovi Kučerkovi, ale voči všetkým občanom Slovenskej republiky, vrátane zástupcov médií, ktorí ju pomohli vybudovať.

V Sarajeve, dňa 02.02.2023

Marián Kučerka